

TIESAS SPRIEDUMS (treš? pal?ta)

2015. gada 17. decembr? (*)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Nodok?u ties?bu akti – Uz??mumu ien?kuma nodoklis – Br?v?ba veikt uz??m?jdarb?bu – Past?v?gs uz??mums nerezidents – Nodok?u dubultas uzlikšanas nov?ršana, past?v?gu uz??mumu nerezidentu ien?kumus atbr?vojot no nodok?a – Š?da past?v?ga uz??muma ciesto zaud?jumu ?emšana v?r? – Iepriekš atskait?to zaud?jumu v?l?ka iek?aušana no jauna uz??muma nerezidenta atsavin?šanas gad?jum? – Gal?gi zaud?jumi

Lieta C?388/14

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Finanzgericht Köln* (?elnes Finanšu tiesa, V?cija) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2014. gada 19. febru?r? un kas Ties? re?istr?ts 2014. gada 14. august?, tiesved?b?

Timac Agro Deutschland GmbH

pret

Finanzamt Sankt Augustin.

TIESA (treš? pal?ta)

š?d? sast?v?: otr?s pal?tas priekš?d?t?js M. Ilešis [M. Ileši?], kas pilda treš?s pal?tas priekš?d?t?ja pien?kumus, tiesneši K. Toadere [C. Toader], A. Ross [A. Rosas], E. Jaraš?ns [E. Jaraši?nas] un K. G. Fernlunds [C. G. Fernlund] (referents),

?ener?ladvok?ts M. Vatel? [M. Wathelet],

sekret?rs K. Malaceks [K. Malacek], administrators,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2015. gada 1. j?lija tiesas s?di,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- *Finanzamt Sankt Augustin* v?rd? – U. Strake un H. Brandenburg, p?rst?vji,
- V?cijas vald?bas v?rd? – T. Henze un K. Petersen, p?rst?vji,
- Francijas vald?bas v?rd? – D. Colas un J. S. Pilczer, k? ar? S. Ghiandoni, p?rst?vji,
- Austrijas vald?bas v?rd? – C. Pesendorfer, E. Lachmayer un A. Wild, k? ar? M. Klamert, p?rst?vji,
- Apvienot?s Karalistes vald?bas v?rd? – J. Kraehling, p?rst?ve, kurai pal?dz S. Ford un N. Saunders, barristers,
- Eiropas Komisijas v?rd? – W. Roels un M. Wasmeier, p?rst?vji,

noklaus?jusies ?ener?ladvok?ta secin?jumus 2015. gada 3. septembra tiesas s?d?,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt LESD 49. pantu.

2 Šis līgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Timac Agro Deutschland GmbH* (turpmāk tekstā – “*Timac Agro*”), kas ir saskaņā ar Vācijas tiesību mērķu kapitālsabiedrība, un *Finanzamt Sankt Augustin* (Sanktaugustīnas Nodokļu pārvalde) par, pirmkārt, iepriekš atskaitīto zaudējumu attiecībā uz 1997. un 1998. taksācijas gadu, kurus šīs sabiedrības pastāvīgs uzņēmums nerezidents cietis saistībā ar šo uzņēmuma atsavināšanu mēģinājums sabiedrībai nerezidentei, šīs pārvaldes veiktu vāļku aplikšanu ar nodokli un, otrkārt, par Sanktaugustīnas Nodokļu pārvaldes atteikumu ņemt vērā zaudējumus attiecībā uz 1999. un turpmākajiem taksācijas gadiem, kas minētajam uzņēmumam radušies pēc šīs atsavināšanas.

Atbilstošās tiesību normas

Vācijas tiesības

3 Likuma par ienākuma nodokli (*Einkommensteuergesetz*, turpmāk tekstā – “*EStG*”) 2.a panta 3. punkta pirmajā līdz ceturtajā teikumā, redakcijā, kas piemērojama attiecībā uz 1997. un 1998. taksācijas gadu, ir paredzēts:

“Ja ar Konvenciju par nodokļu dubults uzlikšanas novēršanu ņemta vērā esoša uzņēmuma rēķiniskās vai uzņēmējdarbības ienākumi ir atbrīvoti no ienākuma nodokļa, tad saskaņā ar valsts nodokļu tiesību aktiem pēc nodokļa maksātāja pieprasījuma cietie zaudējumi šajos ienākumos ir jāatskaita, aprēķinot kopā ienākumu summu, ciktāl nodokļu maksātājs varētu tos atlīdzināt vai atskaitīt, ja ienākumi nebūtu tikuši atbrīvoti no ienākuma nodokļa, un ar nosacījumu, ka zaudējumi ir lielāki par citu tajā pašā ņemta vērā esošo uzņēmumu rēķiniskās vai uzņēmējdarbības pozitīvajiem ienākumiem, uz kuriem attiecas šīs konvencijas atbrīvojums. Ciktāl zaudējumi nav šādi atlīdzināti, ir pieļaujama zaudējumu atskaitīšana, ja ir izpildīti 10.d panta nosacījumi. Ja nākamajā taksācijas gadā šajā ņemta vērā esošo pastāvīgo uzņēmumu kopā rēķiniskās un uzņēmējdarbības ienākumi, kas ar konvenciju ir atbrīvoti no ienākuma nodokļa, ir pozitīvi, tad saskaņā ar pirmo un otro teikumu atskaitītie zaudējumi ir jāiekļauj atpakaļ šīs taksācijas gada kopējās aprēķinātajos ienākumos. Trešais teikums nav piemērojams tad, ja nodokļu maksātājs pierāda, ka ņemta vērā tiesību normas viņam ļauj vispārīgi pretendēt uz atskaitījumu par zaudējumiem pārņemšanu tikai uz to taksācijas gadu, kurā viņš tos ir cietis.”

4 *EStG* 52. panta 3. punkta trešajā un piektajā teikumā, redakcijā, kas piemērojama 2005. gadā, ir paredzēts:

“2.a panta 3. punkta trešais, piektais un sestais teikums, redakcijā, kas tika publicēta 1997. gada 16. aprīlī (*BGBI.* 1997 I, 821. lpp.), joprojām ir piemērojams attiecībā uz 1999.–2008. taksācijas gadu, ciktāl tiek konstatēts pozitīvs ienākums 2.a panta 3. punkta trešajā teikuma izpratnē vai ciktāl ņemta vērā esošs patstāvīgs uzņēmums 2.a panta 4. punkta izpratnē piektajā teikuma redakcijā ir pārvēidots par kapitālsabiedrību, ir atsavināts vai ir slēgts. [...] 2.a panta 4. punkts ir piemērojams attiecībā uz 1999.–2008. taksācijas gadu šādā redakcijā:

4. Ja ņemta vērā esošs patstāvīgs uzņēmums ir

1) pārvēidots par kapitālsabiedrību vai

2) atsavināts par atlīdzību vai bez atlīdzības, vai

3) slēgts [...], saskaņā ar 3. punkta pirmo un otro teikumu atskaitītie zaudējumi tiks iekauti atpakaļ tādā finanšu gada ienākumu summā, kura laikā ir notikusi pārvērtēšana, atsavināšana vai slēgšana, tādā pašā veidā piemērojot 3. punkta trešo teikumu, ciktāl minītie zaudējumi nav tikuši iekauti atpakaļ saskaņā ar 3. panta trešo teikumu, nedz tie vāļ ir jāiekauj atpakaļ.”

Konvencija par nodokļu dubultu uzlikšanas novēršanu

5 Starptautiskās Federatīvās Republikas un Austrijas Republikas 1954. gada 4. oktobrī noslēgtās Konvencijas par nodokļu dubultu uzlikšanas novēršanu iekārtotā nodokļa un pašuma nodokļa jomā, kā arī profesionāļus darbības nodokļu un nekustamā pašuma jomā (BGBl. 1955 II, 749. lpp.), kas ir grozīta ar 1992. gada 8. jūlijā konvenciju (BGBl. 1994 II, 122. lpp.), 4. panta 1. punkts ir paredzēts:

“Ja persona, kuras pastāvīgā dzīvesvieta vai reģistrācijas vieta atrodas vienā no Līgumslēdzēju valstīm, gūst ienākumus kā rēķināmas vai tirdzniecības uzņēmuma, kura darbība notiek arī otras Līgumslēdzēju valsts teritorijā, pašniece vai līdzpašniece, šai otrajai valstij ir tiesības uzlikt nodokļus šiem ienākumiem tikai attiecībā uz to ienākumu daļu, kurus guvis tās teritorijā esošs pastāvīgais uzņēmums”.

6 Starptautiskās Federatīvās Republikas un Austrijas Republikas 2000. gada 24. augustā noslēgtās Konvencijas par nodokļu dubultu uzlikšanas novēršanu iekārtotā nodokļa un pašuma nodokļa jomā (BGBl. 2000 II, 734. lpp.; turpmāk tekstā – “Vācijas un Austrijas konvencija”) 7. panta 1. punkts ir paredzēts:

“Sabiedrības, kas darbojas Līgumslēdzēju valstī, peļņu var aplikt ar nodokļiem tikai šajā valstī, izņemot gadījumus, kad sabiedrība veic uzņēmējdarbību otrā Līgumslēdzēju valstī, izmantojot tur esošu pastāvīgu uzņēmumu. Ja sabiedrība veic uzņēmējdarbību šādā veidā, sabiedrības peļņu var aplikt ar nodokļiem otrajā valstī, bet tikai to peļņas daļu, kas ir attiecināma uz šo pastāvīgo uzņēmumu.”

7 Vācijas un Austrijas konvencijas 23. panta 1. punkta pirmais teikums ir formulēts šādi:

“Vācijas Federatīvās Republikas dzīvojošai personai nodoklis tiek noteikts šādi:

a) neskarot turpmāk tekstā minēto b) punktu, no Vācijas nodokļu bāzes tiek izslēgti nodokļi, kuru izcelsme ir Austrijas Republikā, un Austrijas Republikā esoši pašuma elementi, kas saskaņā ar šo konvenciju ir apliekami ar nodokli Austrijas Republikā.”

8 Šai konvencijai pievienotā protokola 12. panta b) punkts attiecībā uz minētās konvencijas 24. pantu ir noteikts:

“Ja Vācijas rezidenti pēc 1990. (1989./1990.) finanšu gada cieš zaudējumus to pastāvīgajās pārvērtējamās Austrijā, zaudējumi, kas radušies līdz 1997. (1996./1997.) finanšu gadam, šo minēto gadu ieskaitot, tiek ņemti vērā saskaņā ar EStG 2.a panta 3. punkta normām. Iekārtotā no jauna [ar nodokli apliekamajā summā] saskaņā ar [šā likuma] 2.a panta 3. punktu nav piemērojamas no 1994. taksācijas gada. Ja saskaņā ar šīm tiesību normām paredzētās nodokļu priekšrocības Vācijas Federatīvās Republikā nevar tikt piešķirtas [aplūkšanas ar nodokli] galīgā rakstura dēļ un ja nodokļa uzlikšanas procedūra nevar tikt atskaitīta termiņa beigās, zaudējumi var tikt ņemti vērā Austrijas Republikā, atskaitot zaudējumus. Zaudējumi, kas radušies kopš 1998. (1997./1998.) finanšu gada, ir jāņem vērā valstī, kurā atrodas uzņēmums, ievērojot savstarpējās principu. Iepriekš minētās normas tiek piemērotas, ja tās nerada dubultu

zaudējumu atskaitīšanu.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

9 *Timac Agro* ir saskaņā ar Vācijas tiesību režīmu kapitālsabiedrība, kas pieder Francijas koncernam. No 1997. gada tai bija pastāvīgs uzņēmums Austrijā. 2005. gada 31. augustā šis uzņēmums tika atsavināts par atlīdzību Austrijā reģistrētai sabiedrībai, kura ir tajā pašā koncernā, kurā ir arī *Timac Agro*.

10 Jautājums par pieeju šā pastāvīgā uzņēmuma nerezidenta zaudējumiem ir radies tāpēc, ka no 1997. līdz 2005. gadam iepriekš minētais uzņēmums bija cietis zaudējumus visos tā finanšu gados, izņemot 2000. un 2005. gadu.

11 Pēc nodokļu revīzijas *Timac Agro* ar nodokli apliekamo ienākumu apmērs tika koriģēts attiecībā uz laika periodu no 1997. līdz 2004. gadam. No vienas puses, Austrijas pastāvīgā uzņēmuma zaudējumi, kas ieskumā tika atskaitīti no *Timac Agro* ienākumiem attiecībā uz laika periodu no 1997. līdz 1998. gadam, tika no jauna iekauti tā ar nodokli apliekamajām summām attiecībā uz 2005. gadu. No otras puses, tika atteikts šā pašā pastāvīgā uzņēmuma zaudējumus ņemt vērā *Timac Agro* nodokļa bāzē attiecībā uz laika periodu no 1999. līdz 2004. gadam.

12 *Timac Agro*, apstrīdot šīs korekcijas, iesniedza prasību *Finanzgericht Köln* (ēlnes Finanšu tiesa). Pamatojot šo prasību, tā apgalvoja, ka gan tās pastāvīgā uzņēmuma Austrijā ciesto zaudējumu iekaušana no jauna [ar nodokli apliekamajām summām] attiecībā uz laika periodu no 1997. līdz 1998. gadam, gan neiespējamība veikt šā uzņēmuma zaudējumu atskaitīšanu attiecībā uz laika periodu no 1999. līdz 2004. gadam ir nesaderīgas ar brīvību veikt uzņēmējdarbību.

13 Saistībā ar attiecīgo zaudējumu iekaušanu no jauna [ar nodokli apliekamajām summām] iesniedzējtiesa uzskata, ka Tiesa vēl nav atrisinājusi jautājumu par šādas iekaušanas no jauna pastāvīgā uzņēmuma nerezidenta atsavināšanas gadījumā atbilstību Savienības tiesībām.

14 Šī tiesa norāda, ka fakti, saistībā ar kuriem pieņemts spriedums *Krankenheim Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt* (C-157/07, EU:C:2008:588), protams, ir daļēji salīdzināmi ar tajā izskatāmās lietas faktiem, tomēr šajā spriedumā bija jautājums par pastāvīgā uzņēmuma nerezidenta zaudējumu iekaušanu no jauna ar nodokli apliekamajām summām, nepārsniedzot tā peļņu. Savukārt pamatlietā zaudējumu iekaušana no jauna tika uzskatīta par pastāvīgā uzņēmuma nerezidenta atsavināšanas dēļ bez saistības ar iespējamu šā uzņēmuma peļņu.

15 Pieņemot, ka Tiesa lemtu, ka no minētā sprieduma izrietošie principi ir piemērojami arī tādā lietā kā šī pamatlieta, iesniedzējtiesai rodas jautājums, vai ar galīgajiem zaudējumiem saistītie principi, ko Tiesa noteikusi sprieduma *Marks & Spencer* (C-446/03, EU:C:2005:763) 55. un 56. punktā, ir paredzēti, lai tos piemērotu ar 1997. un 1998. gada saistītajiem zaudējumiem, kas, bēdami no jauna iekauti [ar nodokli apliekamajām summām], Vācijā vairs netiek ņemti vērā.

16 Attiecībā uz atteikumu ņemt vērā Austrijā esošā pastāvīgā uzņēmuma zaudējumus attiecībā uz 1999. līdz 2004. gada taksācijas gadu iesniedzējtiesa norāda, ka saskaņā ar Vācijas un Austrijas konvencijas normām Austrijas Republikai bija ekskluzīva kompetence aplikēt ar nodokli šā uzņēmuma ienākumus. Šīs konvencijas par nodokļu dubults uzlikšanas novēršanu regulējums attiecas ne tikai uz peļņu, bet arī uz zaudējumiem. Tādā *Timac Agro* prasībā bētu apmierināma tikai tad, ja ar minēto konvenciju tiktu pārņemta brīvība veikt uzņēmējdarbību.

17 Šī tiesa jautā, vai tajā izskatāmajā lietā runa ir par galīgajiem zaudējumiem sprieduma *Marks & Spencer*

(C-446/03, EU:C:2005:763) 55. un 56. punktā noteikto principu izpratnē. Tā uzsvēr, ka līdz šim tā nav spējusi izstrādāt kritērijus, kas autu noteikt situācijas, kurās ir jāpiemēro šie principi.

18 Šādos apstākļos *Finanzgericht Köln* (Vācijas Finanšu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādas prejudiciālas jautājumus:

“1) Vai LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts tās tiesiskais regulējums kā EStG 52. panta 3. punkts, ciktāl iemesls ir valsts uzņēmuma zaudējumu, kas iepriekš ir tikuši ņemti vērā, lai samazinātu nodokļa bāzi, iekaušanai no jauna [ar nodokli apliekamajam summam] ir minētā uzņēmuma atsavināšana citai kapitālsabiedrībai, kura ir tajā pašā koncernā, kurā ir uzņēmums, kas to ir atsavinājis, nevis peļņas gūšana?

2) Vai LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts tās tiesiskais regulējums kā Vācijas un Austrijas konvencijas 23. panta 1. punkta a) apakšpunkts, saskaņā ar kuru no Vācijas maksājuma nodokļa bāzes tiek atskaitīti Austrijā gūtie un Austrijā ar nodokli apliekamie ienākumi, gadījumā, ja Vācijas kapitālsabiedrībai piederoša Austrijas uzņēmuma zaudējumi Austrijā nevar tikt ņemti vērā tādēļ, ka uzņēmums ir ticis atsavināts Austrijas kapitālsabiedrībai, kura ir tajā pašā koncernā, kurā ir Vācijas kapitālsabiedrība?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

19 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts tāds dalībvalsts nodokļu režīms kā pamatlietā aplūkots, saskaņā ar kuru gadījumā, kad sabiedrība rezidente citā dalībvalstī esošu pastāvīgu uzņēmumu atsavina sabiedrībai nerezidentei, kura ir tajā pašā koncernā, kurā ir pirmā minētā sabiedrība, iepriekš atskaitītie zaudējumi saistībā ar atsavināto uzņēmumu tiek no jauna iekauti sabiedrības, kas to ir atsavinājusi, ar nodokli apliekamajam summam, kad saskaņā ar Konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu šāda pastāvīgā uzņēmuma ienākumi ir atbrīvoti no aplikšanas ar nodokli dalībvalstī, kurā sabiedrībai, no kuras bija atkarīgs šis uzņēmums, ir tās juridiskā adrese.

20 Ir jāatgādina, ka brīvība veikt uzņēmējdarbību attiecībā uz sabiedrībām, kas izveidotas atbilstoši kādas dalībvalsts tiesību aktiem un kuru juridiskā adrese, galvenās vadības atrašanās vieta vai galvenā uzņēmējdarbības vieta ir Eiropas Savienībā, ietver tiesības veikt savu darbību attiecīgajā dalībvalstī ar meitasuzņēmuma, filiāles vai pārstāvniecības starpniecību (spriedums *Nordea Bank Danmark*, C-48/13, EU:C:2014:2087, 17. punkts un tajā minētā judikatūra).

21 Lai gan LESD noteikumu par brīvību veikt uzņēmējdarbību mērķis ir uzlabot dalībvalstī nodrošināt tādus pašus attieksmi kā šīs valsts pilsoņiem vai sabiedrībām, tie ar nepieļauj, ka izcelsmes dalībvalsts kādai sabiedrībai, kas dibināta atbilstoši tās tiesiskajam regulējumam, rada šķēršļus veikt uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, it paši saistībā ar pastāvīgā uzņēmuma darbību (spriedums *Nordea Bank Danmark*, C-48/13, EU:C:2014:2087, 18. punkts un tajā minētā judikatūra).

22 Šķēršļi brīvībai veikt uzņēmējdarbību tiek likti tad, ja atbilstoši dalībvalsts nodokļu režīmam sabiedrībai rezidentei, kurai pieder meitasuzņēmums vai pastāvīgs uzņēmums citā dalībvalstī, tiek piemērots citāds, neizdevīgāks nodokļu režīms, salīdzinājumā ar sabiedrību rezidenti, kurai pieder pastāvīgs uzņēmums vai meitasuzņēmums pirmajā minētajā dalībvalstī (skat. spriedumu *Nordea Bank Danmark*, C-48/13, EU:C:2014:2087, 19. punkts un tajā minētā judikatūra).

23 Attiecībā uz pastāvīgo uzņēmuma nerezidenta zaudējumu piemēšanu, nosakot sabiedrības, no kuras ir atkarīgs šis uzņēmums, ar nodokli apliekamos ienākumus un to aprēķina metodi, Tiesa jau ir nospriedusi, ka, ja šie zaudējumi tiek piemēri, tas rada nodokļu priekšrocību (spriedums *Nordea Bank Danmark*, C-48/13, EU:C:2014:2087, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 Turklāt no Tiesas judikatūras izriet, ka šādu zaudējumu iekaušana no jauna [ar nodokli apliekamajam summam], kas piemērojama vienīgi pastāvīgā uzņēmuma nerezidenta atsavināšanas gadījumā, liedz šādu priekšrocību sabiedrībai, kurai ir pastāvīgs uzņēmums citā dalībvalstī, kas nav tā, kurā tai ir juridiskā adrese, salīdzinājumā ar to, kurai ir pastāvīgs uzņēmums tajā pašā dalībvalstī un līdz ar to tā veido nelabvēlīgu attieksmi (šajā ziņā skat. spriedumu *Nordea Bank Danmark*, C-48/13, EU:C:2014:2087, 21. punkts).

25 No šīs judikatūras arī izriet, ka šāda nelabvēlīgā attieksme var atturēt sabiedrību rezidenti veikt savu darbību ar pastāvīgā uzņēmuma, kas atrodas citā dalībvalstī, kura nav tā, kurā tai ir juridiskā adrese, starpniecību, un līdz ar to tā ir ierobežojums, kas principā ir aizliegts ar Līguma normām par brīvību veikt uzņēmējdarbību (šajā ziņā skat. spriedumu *Nordea Bank Danmark*, C-48/13, EU:C:2014:2087, 22. punkts).

26 Šāds ierobežojums ir pieļaujams tikai tad, ja tas attiecas uz situācijām, kuras nav objektīvi salīdzināmas, vai arī ja tas ir pamatots ar kādu primāru vispārīgo interešu apsvērumu (spriedums *Nordea Bank Danmark*, C-48/13, EU:C:2014:2087, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 Attiecībā uz situāciju salīdzināšanu ir jāatgādina, ka citā dalībvalstī, kas nav attiecīgā dalībvalsts, esoši pastāvīgie uzņēmumi principā nav situācijā, kas būtu salīdzināma ar pastāvīgo uzņēmumu rezidentu situāciju attiecībā uz šīs dalībvalsts paredzētajiem pasākumiem sabiedrības rezidentes peļņas dubultas aplikšanas ar nodokļiem novēršanai vai samazināšanai (spriedums *Nordea Bank Danmark*, C-48/13, EU:C:2014:2087, 24. punkts).

28 Tomēr Vācijas Federatīvā Republika, ataujot Austriju esošam pastāvīgam uzņēmumam atskaitīt tās ciestos zaudējumus, ir piešķirusi nodokļu priekšrocību sabiedrībai rezidentei, no kuras bija atkarīgs šis pastāvīgais uzņēmums, līdzīgi kā tad, ja minētais pastāvīgais uzņēmums būtu atradies Vācijā, un tādējādi to pielīdzināja pastāvīgajam uzņēmumam rezidentam attiecībā uz zaudējumu atskaitīšanu (šajā ziņā skat. spriedumus *Krankenheim Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt*, C-157/07, EU:C:2008:588, 35. punkts, un *Nordea Bank Danmark*, C-48/13, EU:C:2014:2087, 24. punkts). Šajos apstākļos sabiedrības rezidentes, kurai pieder Austrija esošs pastāvīgs uzņēmums, situācija tādējādi ir salīdzināma ar sabiedrības rezidentes, kurai pieder Austrija esošs pastāvīgs uzņēmums, situāciju.

29 Ierobežojuma pamatojums tādējādi var būt balstīts tikai uz primāriem vispārīgo interešu apsvērumiem. Tāpat šāds gadījums vēl ir nepieciešams, lai ierobežojums būtu piemērots attiecīgā mērķa sasniegšanai un lai tas nepārsniegtu šā mērķa sasniegšanai nepieciešamo (spriedums *Nordea Bank Danmark*, C-48/13, EU:C:2014:2087, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).

30 Vācijas Federatīvā Republika uzsver, ka gan tie Austrija esoša pastāvīgā uzņēmuma gētie ienākumi, kas ņemti laikposmā, kad pastāvīgais uzņēmums bija atkarīgs no Vācijas reģistrētas sabiedrības, gan tie, kas ņemti šā uzņēmuma atsavināšanas brīdī, ir atbrīvoti no aplikšanas ar nodokli Vācijā, jo saskaņā ar Vācijas un Austrijas konvenciju kompetence aplikēt ar šiem nodokļiem šos ienākumus ir Austrijas Republikai.

31 Šā dalībvalsts precīzi, ka pamatlietā aplūkotā iekaušana no jauna [ar nodokli apliekamajam]

summ?) ir vien?da ar iepriekš atskait?to zaud?jumu summu. Š?da v?l?ka iek?aušana no jauna [ar nodokli apliekamaj? summ?] t?d?j?di esot uzskat?ma par nodok?a kompens?ciju no sabiedr?bas rezidentes pe??as, kas iepriekš nav tikusi aplikta ar nodokli.

32 Turkl?t pamatliet? apl?kot? nodok?u rež?ma m?r?is esot nov?rst to, ka nodok?u maks?t?ji var?tu izvair?ties no iek?aušanas no jauna [ar nodokli apliekamaj? summ?], nosakot p?rdošanas cenas, kas ir zem?kas par tirgus cenu, vai izmantojot citus meh?nismus, un trauc?t v?l?kai aplikšanai ar nodokli.

33 V?cijas Federat?v? Republika uzskata, ka pamatliet? apl?koto nodok?u rež?mu t?d?j?di pamatojot gan prim?ri visp?r?jo interešu apsv?rumi saist?b? ar nepieciešam?bu nodrošin?t l?dzsvarotu nodok?u uzlikšanas pilnvaru sadal?jumu starp dal?bvalst?m, gan saist?b? ar nodok?a rež?ma saska?ot?bu, gan saist?b? ar izvair?šan?s no nodok?u maks?šanas nov?ršanu.

34 Vispirms attiec?b? uz nepieciešam?bu saglab?t l?dzsvarotu nodok?u uzlikšanas pilnvaru sadal?jumu starp dal?bvalst?m ir j?atg?dina, ka tas ir Tiesas atz?ts le?it?ms m?r?is, kas var pamatot vajadz?bu vien? no š?m dal?bvalst?m dibin?tu sabiedr?bu saimnieciskaj?m darb?b?m piem?rot tikai š?s valsts nodok?u ties?bu noteikumus gan attiec?b? uz pe??u, gan ar? uz zaud?jumiem (spriedums *K, C?322/11*, EU:C:2013:716, 50. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

35 Saska?? ar šo m?r?i, k? Tiesa jau ir uzsv?rusi, ir j?saglab? simetrija starp ties?b?m uzlikt nodok?us pe??ai un iesp?ju atskait?t zaud?jumus, konkr?ti t?d??, lai nov?rstu to, ka nodok?u maks?t?js br?vi izv?las, kur? dal?bvalst? ?emt v?r? š?du pe??u vai š?dus zaud?jumus (spriedums *K, C?322/11*, EU:C:2013:716, 51. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

36 Pamatliet?, nepiem?rojot V?cijas un Austrijas konvenciju, V?cijas Federat?vajai Republikai b?tu ties?bas aplikt ar nodok?iem ien?kumus, kuri radušies Austrij? esošam past?v?gam uz??mumam, kas ir atkar?gs no V?cij? dibin?tas sabiedr?bas.

37 Tom?r š?s konvencijas piem?rošana izrais?ja to, ka V?cijas Federat?v? Republika attiec?b? uz šiem ien?kumiem nav ?stenojusi kompetenci nodok?u jom?. Liegt V?cijas Federat?vajai Republikai iesp?ju sabiedr?bas rezidentes ar nodokli apliekamaj? summ? no jauna iek?aut iepriekš atskait?tos zaud?jumus saist?b? ar Austrij? esošu past?v?gu uz??mumu š? uz??muma atsavin?šanas gad?jum? t?d?j?di ?autu šai sabiedr?bai br?vi izv?l?ties, kur? dal?bvalst? šos zaud?jumus ?emt v?r? (šaj? zi?? skat. spriedumu *Lidl Belgium*, C?414/06, EU:C:2008:278, 34. punkts).

38 Š?dos apst?k?os pamatliet? apl?kot? iek?aušana no jauna ?auj saglab?t simetriju starp ties?b?m aplikt ien?kumus ar nodokli un iesp?ju atskait?t zaud?jumus un l?dz ar to nodrošin?t l?dzsvarotu nodok?u uzlikšanas pilnvaru sadal?jumu starp attiec?gaj?m dal?bvalst?m.

39 Turpm?k attiec?b? uz pamatojumu, kas balst?ts uz nepieciešam?bu saglab?t valsts nodok?u sist?mas saska?ot?bu, ir j?atg?dina, ka runa ir ar? par Tiesas atz?tu likum?gu m?r?i. Lai uz š?du pamatojumu balst?ts arguments b?tu atbalst?ms, ir j?pier?da, ka past?v tieša saikne starp attiec?go nodok?u priekšroc?bu un š?s priekšroc?bas kompens?šanu ar konkr?tu nodok?u atvilkumu, turkl?t, izv?rt?jot š?s saiknes tiešo raksturu, ir j??em v?r? attiec?g? tiesisk? regul?juma m?r?is (spriedums *K, C?322/11*, EU:C:2013:716, 65. un 66. punkts).

40 Saist?b? ar iepriekš atskait?tu past?v?ga uz??muma nerezidenta zaud?jumu iek?aušanu no jauna [ar nodokli apliekamaj? summ?] Tiesa ir preciz?jusi, ka šo zaud?jumu iek?aušana no jauna nav nodal?ma no to iepriekš?jas ?emšanas v?r?. T?nad Tiesa uzskat?ja, ka š? iek?aušana no jauna [ar nodokli apliekamaj? summ?] gad?jum?, kad sabiedr?bai pieder cit? dal?bvalst?, kas nav t?, kur? t? ir re?istr?ta, esošs past?v?gs uz??mums, attiec?b? uz kuru š?s sabiedr?bas

rezidentes dalībvalstij nav nekādas nodokļu kompetences, atspoguļo simetrisku loģiku. Tādējādi pastāvīga tieša, personiska un materiāla saikne starp abiem šāda nodokļu režīma elementiem, jo minētā iekaušana ir loģisks turpinājums iepriekš pieširtajam atskaitījumam (šajā ziņā skat. spriedumu *Krankenheim Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt*, C-157/07, EU:C:2008:588, 42. punkts).

41 Pamatlietā pietiek konstatēt, ka, tādēļ kā Vācijas Federatīvā Republika neapsteno nekādu nodokļu uzlikšanas kompetenci attiecībā uz Austrijā esoša pastāvīga uzņēmuma gūtajiem ienākumiem, attiecīgo zaudējumu iekaušana no jauna sabiedrības rezidentes, no kuras bija atkarīgs šis pastāvīgais uzņēmums, ar nodokli apliekamajam summam atspoguļo simetriju loģiku un veido no iepriekš pieširtās samazināšanas nenodalīmu papildinājumu. Līdz ar to tādēļ nodokļu režīmu kā pamatlietā aplūkoto arī pamato nepieciešamība nodrošināt Vācijas nodokļu režīma saskaņotību.

42 Visbeidzot attiecībā uz mērķi saistību ar izvairīšanos no nodokļiem novēršanu ir jānorāda, ka runa ir par mērķi, kas var pamatot Līguma garantētās brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojumu. Saskaņā ar Tiesas judikatūru, lai arguments, kas balstīts uz šādu pamatojumu, varētu tikt atbalstīts, konkrētajam šāda ierobežojuma mērķim ir jābūt vērstam uz to, lai radītu šārsūsus rīcībai, ar kuru tiek izveidoti pilnīgi fiktīvi mehānismi, kam nav nekāda sakara ar saimniecisko realitāti, lai izvairītos no nodokļiem, kuri parasti ir jāmaksā par peļņu, kas ir gūta no valsts teritorijā veiktām darbībām (spriedums *K*, C-322/11, EU:C:2013:716, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Attiecībā uz minētā pamatojuma piemērotību, ņemot vērā tādus apstākļus kā šajā lietā aplūkotie, ir jāatzīst, ka pastāv risks, ka concerns savu darbību organizē tādējādi, ka tas no Vācijas ar nodokli apliekamajiem ienākumiem atskaita Austrijā esoša pastāvīga uzņēmuma, kas strādā ar zaudējumiem, zaudējumus, lai vāļk, līdz ko šis uzņēmums ir sīcis strādāt ar peļņu, tādā darbību pīrceltu uz citu tādā pašā koncerna sabiedrību, kurai ir jāmaksā nodoklis citā dalībvalstī.

44 Šādi atskaitītus zaudējumus no jauna ieskaitot Vācijas dibinātas sabiedrības, kas ir atsavinājusi uzņēmumu, ar nodokli apliekamajam summam, ja ir atsavināts Austrijā esošs pastāvīgais uzņēmums, ar konkrēto nodokļu režīmu tādā var novērst praksi, kas ir vērsta uz to, lai izvairītos maksāt nodokli, kas parastos apstākļos būtu jāmaksā par peļņu, kura gūta no Vācijas teritorijā veiktās darbības.

45 ņemot vērā šos apstākļus, ir jākonstatē, ka tādēļ nodokļu režīmu kā šajā lietā aplūkoto var pamatot primāri vispārīgo interešu apsvērumi, kas saistīti ar nepieciešamību nodrošināt līdzsvarotu nodokļu uzlikšanas pilnvaru sadalījumu starp Vācijas Federatīvo Republiku un Austrijas Republiku, kā arī Vācijas nodokļu režīma saskaņotību un izvairīšanās no nodokļiem novēršanu.

46 Tomēr ir arī jāpīrbauda, vai šāds režīms nepīrsniedz to, kas nepieciešams, lai sasniegtu šos mērķus.

47 Vispirms ir jāatgādina, ka prasības, kas ir saistītas ar līdzsvarotu nodokļu uzlikšanas kompetenīu sadalījumu, sakrīt ar prasībām attiecībā uz nodokļu saskaņotību (spriedums *National Grid Indus*, C-371/10, EU:C:2011:785, 80. punkts). Turklāt mērķi saglabāt līdzsvarotu nodokļu uzlikšanas kompetenīu sadalījumu dalībvalstu starpā un novērst izvairīšanos no nodokļu maksāšanas ir saistīti (spriedums *Oy AA*, C-231/05, EU:C:2007:439, 62. punkts un tajā minētā judikatūra).

48 Attiecībā uz pamatlietā aplūkotā nodokļu režīma samērīgumu ir jāatgādina, ka līdzsvarota nodokļu ieturīšanas kompetenīu sadalījuma mērķis ir saglabāt simetriju starp

ties?b?m uzlikt nodok?us pe??ai un iesp?ju atskait?t zaud?jumus. Lai saglab?tu šo simetriju, ir nepieciešams, lai saist?b? ar past?v?go uz??mumu atskait?tos zaud?jumus var?tu kompens?t ar š? uz??muma pe??as aplikšanu ar nodokli atbilstoši attiec?g?s dal?bvalsts kompetencei nodok?u jom?, proti, run?jot gan par pe??u, kas g?ta vis? laika posm?, kam?r min?tais uz??mums bija atkar?gs no sabiedr?bas rezidentes, gan ar? pe??u, kas g?ta no š? uz??muma atsavin?šanas br?ža (spriedums *Nordea Bank Danmark*, C?48/13, EU:C:2014:2087, 32. un 33. punkts).

49 Š?da kompens?cija turkl?t var nodrošin?t nodok?u saska?ot?bu, ?emot v?r?, ka š? kompens?cija nek?di nav nodal?ma no zaud?jumu iepriekš?jas ?emšanas v?r? (šaj? zi?? skat. spriedumu *Krankenheim Ruhesitz am Wannsee-Seniorenheimstatt*, C?157/07, EU:C:2008:588, 54. punkts).

50 Turkl?t ir j?konstat?, ka min?t? kompens?cija var ar? nov?rst izvair?šanos no nodok?iem, jo ar to tiek izsl?gts t?das r?c?bas risks, kas ir v?rsta uz to, lai izvair?tos no nodok?a, kas parastos apst?kos b?tu maks?jams valst?, kuras rezidente ir sabiedr?ba, no kuras ir atkar?gs past?v?gais uz??mums.

51 Pamatliet? netiek apstr?d?ts, ka gan tie ien?kumi, kurus ir guvis Austrij? esošs past?v?gs uz??mums, kas pieder V?cij? re?istr?tai sabiedr?bai, pirms š? past?v?g? uz??muma atsavin?šanas, gan tie, kas g?ti š?s atsavin?šanas br?d?, ir atbr?voti no nodok?a V?cij?. No t? izriet, ka iepriekš saist?b? ar atsavin?to uz??mumu atskait?tos zaud?jumus nevar kompens?t, apliekot ar nodokli š? uz??muma ien?kumus. L?dz ar to š?du zaud?jumu iek?aušana no jauna atsavin?t?jas sabiedr?bas ar nodokli apliekamaj? summ? ir pas?kums, kas ir sam?r?gs ar iepriekš min?tajiem m?riem, proti, l?dzsvarota nodok?u uzlikšanas kompeten?u sadal?juma saglab?šanu, nepieciešam?bu nodrošin?t nodok?u saska?ot?bu, k? ar? izvair?šanos no nodok?iem nov?ršanu.

52 Visbeidzot, lai atbild?tu uz iesniedz?jtiesas jaut?jumu attiec?b? uz principiem saist?b? ar gal?gajiem zaud?jumiem, kas min?ti sprieduma *Marks & Spencer* (C?446/03, EU:C:2005:763) 55. un 56. punkt?, ir j?preciz?, ka konstat?jums attiec?b? uz pamatliet? apl?kot?s iek?aušanas no jauna sam?r?gumu tom?r nenoz?m?, ka atsavin?t?jas sabiedr?bas rezidentes dal?bvalstij nav j?respekt? min?tajos punktos nor?d?tie principi, jo min?t? iek?aušana no jauna neskar attiec?g? zaud?juma kvalifik?ciju.

53 Ja atsavin?t?ja sabiedr?ba rezidente pier?da, ka no jauna ieskait?tie zaud?jumi ir gal?gi zaud?jumi sprieduma *Marks & Spencer* (C?446/03, EU:C:2005:763) 55. punkta izpratn?, liegt iesp?ju šai sabiedr?bai no ar nodokli apliekam?s pe??as t?s rezidences dal?bvalst? atskait?t zaud?jumus, kas ir radušies [t?s] uz??mumam nerezidentam, ir pretrun? LESD 49. pantam (spriedums Komisija/Apvienot? Karaliste, C?172/13, EU:C:2015:50, 27. punkts).

54 Pirmk?rt, ir j?atg?dina, ka zaud?jumu gal?gais raksturs nevar izriet?t no fakta, ka dal?bvalst?, kur? atrodas šis past?v?gais uz??mums, ir izsl?gta jebk?da iesp?ja p?rnest zaud?jumus (spriedums Komisija/Apvienot? Karaliste, C?172/13, EU:C:2015:50, 33. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

55 Otrk?rt, min?tais raksturs var tikt konstat?ts tikai tad, ja min?tais past?v?gais uz??mums vairs neg?st ien?kumus dal?bvalst?, kur? tas atrodas, jo, t? k? tas turpina g?t ien?kumus, kaut ar? minim?lus, past?v iesp?ja, ka radušos zaud?jumus v?l var kompens?t ien?kumi n?kotn?, kurus tas guvis pats vai kurus guvusi treš? persona šaj? dal?bvalst? (spriedums Komisija/Apvienot? Karaliste, C?172/13, EU:C:2015:50, 36. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

56 Attiec?b? uz pamatliet? apl?kotajiem zaud?jumiem Austrijas Republika ir nor?d?jusi, ka visas iesp?jas attiec?b? uz šo izdevumu ?emšanu v?r? Austrij? nav tikušas izmantotas.

57 Tomēr iesniedzējtiesai ir jānosaka, vai *Timac Agro* patiešām ir sniedzis pierādījumus par attiecīgo zaudējumu galīgo raksturu.

58 Ēmot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieņemts tādā dalībvalsts nodokļu režīmā kļūpamāties aplūkotais, saskaņā ar kuru gadījumā, ja sabiedrība rezidente atsavina citā dalībvalstī esošu pastāvīgu uzņēmumu sabiedrībai nerezidentei, kas ir tajā pašā koncernā, kurā ir pirmā minētā sabiedrība, iepriekš saistībā ar atsavināto uzņēmumu atskaitītie zaudējumi ir no jauna jāietver atsavinātās sabiedrības ar nodokli apliekamajā summā, ciktāl saskaņā ar Konvenciju par nodokļu dubults uzlikšanas novēršanu dalībvalsts, kurā sabiedrībai, no kuras bija atkarīgs šis pastāvīgais uzņēmums, ir juridiskā adrese, šāda uzņēmuma peļņu atbrīvo no aplikšanas ar nodokli.

Par otro jautājumu

59 No iesniedzējtiesas lūguma izriet, ka atšķirībā no taksācijas gadiem, kas atbilst 1997. un 1998. gadam, sākot no 1999. gada taksācijas gada, pēc Vācijas nodokļu režīma izmaiņām pastāvīga uzņēmuma nerezidenta zaudējumi – gadījumā, kad dalībvalstij, kurā tas atrodas, ir ekskluzīva kompetence aplikēt tās ar nodokli apliekamos ienākumus, – netiek ņemti vērā Vācijā.

60 No iesniedzējtiesas lūguma arī izriet, ka saskaņā ar Vācijas un Austrijas konvenciju šāda kompetence ir Austrijas Republikai.

61 Tādējādi ir jāuzskata, ka ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieņemts tādā dalībvalsts nodokļu režīmā kļūpamāties aplūkotais, kas – gadījumā, ja sabiedrība rezidente atsavina citā dalībvalstī esošu pastāvīgu uzņēmumu sabiedrībai nerezidentei, kas ir tajā pašā koncernā, kurā ir pirmā minētā sabiedrība, – izslēdz iespēju sabiedrībai rezidentei tās nodokļu bāzē ņemt vērā atsavinātā uzņēmuma zaudējumus, kad saskaņā ar Konvenciju par nodokļu dubults uzlikšanas novēršanu ekskluzīva kompetence aplikēt ar nodokli šādu uzņēmumu ar nodokli apliekamos ienākumus ir dalībvalstij, kurā tas atrodas.

62 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, pirmkārt, nodokļu režīmā, kas ņauj ņemt vērā attiecīgās dalībvalsts teritorijā esošā pastāvīgā uzņēmuma zaudējumus, nosakot sabiedrības rezidentes, no kuras ir atkarīgs šis uzņēmums, ar nodokli apliekamos ienākumus un to aprēķina metodi, ir ietverta finansiāla priekšrocība un, otrkārt, šīs priekšrocības atteikums, ja zaudējumus ir cietis pastāvīgais uzņēmums, kas atrodas citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā ir reģistrēta šā sabiedrība, sabiedrību rezidenti var atturēt veikt savu darbību ar citā dalībvalstī esoša pastāvīgā uzņēmuma starpniecību un līdz ar to ir uzskatāms par ierobežojumu, kas principā aizliegts ar Līguma normām attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību (šajā ziņā skat. spriedumu *Lidl Belgium*, C-414/06, EU:C:2008:278, 23.–26. punkts).

63 Saskaņā ar šo sprieduma 26. punktu atgādina, ka šāds ierobežojums ir pieļaujams tikai tad, ja tas attiecas uz situācijām, kuras nav objektīvi salīdzināmas, vai arī ja to pamato kāds primārais vispārējais interešu apsvērumi.

64 Attiecībā uz situāciju salīdzināmību, kā atgādina šis sprieduma 27. punkts, ir jānorāda, ka citā dalībvalstī esošs pastāvīgais uzņēmums principā nav situācijā, kas būtu salīdzināma ar pastāvīga uzņēmuma rezidenta situāciju attiecībā uz dalībvalsts paredzētajiem pasākumiem sabiedrības rezidentes peļņas dubults aplikšanas ar nodokliem novēršanai vai samazināšanai.

65 Šajā gadījumā ir jākonstatē, ka, tā kā Vācijas Federatīvajai Republikai nav kompetence

nodokļu jomā attiecībā uz šāda pastāvīgā uzņēmuma ar nodokli apliekamajiem ienākumiem un tādēļ tādā ziņā, kas attiecinās uz Austriju, Austrija ir tā valsts, kurā ir jānodokļo šāda uzņēmuma situācija, ja šāda uzņēmuma situācija ir salīdzinājama ar Austrijas Federatīvās Republikas paredzētajiem pasākumiem sabiedrības rezidentes peļņas dubultas aplikšanas ar nodokļiem novēršanai vai samazināšanai (šajā ziņā skat. spriedumu *Nordea Bank Danmark*, C-48/13, EU:C:2014:2087, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).

66 Šajos apstākļos uz otro jautājumu ir jāatbild, ka LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts tādās dalībvalstīs nodokļu režīms kā pamatlietā aplūkots, saskaņā ar kuru, ja sabiedrība rezidente atsavina citā dalībvalstī esošu pastāvīgu uzņēmumu sabiedrībai nerezidentei, kas ir tajā pašā koncernā, kurā ir pirmā minētā sabiedrība, tiek izslēgta iespēja sabiedrībai rezidentei tās nodokļa bāzē ņemt vērā atsavinātā uzņēmuma zaudējumus gadījumā, ja saskaņā ar Konvenciju par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu ekskluzīvā kompetence aplikēt ar nodokli šajā uzņēmumā ar nodokli apliekamo summu ir dalībvalstij, kurā tas atrodas.

Par tiesāšanas izdevumiem

67 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šīs tiesvedības ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tādēļ jālemj par tiesāšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumos, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

- 1) **LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts tādās dalībvalstīs nodokļu režīms kā pamatlietā aplūkots, saskaņā ar kuru gadījumā, ja sabiedrība rezidente atsavina citā dalībvalstī esošu pastāvīgu uzņēmumu sabiedrībai nerezidentei, kas ir tajā pašā koncernā, kurā ir pirmā minētā sabiedrība, iepriekš saistībā ar atsavināto uzņēmumu atskaitītie zaudējumi ir no jauna jāietver atsavinātās sabiedrības ar nodokli apliekamajā summā, ciktāl saskaņā ar Konvenciju par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu dalībvalstīs, kurā sabiedrībai, no kuras bija atkarīgs šis pastāvīgais uzņēmums, ir juridiskā adrese, šāda uzņēmuma peļņu atbrūvo no aplikšanas ar nodokli;**
- 2) **LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts tādās dalībvalstīs nodokļu režīms kā pamatlietā aplūkots, saskaņā ar kuru, ja sabiedrība rezidente atsavina citā dalībvalstī esošu pastāvīgu uzņēmumu sabiedrībai nerezidentei, kas ir tajā pašā koncernā, kurā ir pirmā minētā sabiedrība, tiek izslēgta iespēja sabiedrībai rezidentei tās nodokļa bāzē ņemt vērā atsavinātā uzņēmuma zaudējumus gadījumā, ja saskaņā ar Konvenciju par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu ekskluzīvā kompetence aplikēt ar nodokli šajā uzņēmumā ar nodokli apliekamo summu ir dalībvalstij, kurā tas atrodas.**

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – vācu.